

Лист издаје према потреби. Адреса за све што се тиче листа: Journal officiel du Mont. Negro, Neuilly-sur-Seine, rue Ancelle (France). — Рукописи остају у редакцији. — Преплата на шест месеца износи три франка за Француску, шест франка за све друге земље. Поједини број по 10 сантима.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

LA VOIX DU MONTÉNÉGRIN

Journal officiel du Royaume de Monténégro
"GLAS TZERNOGORTZA" (La Voix du Monténégro)
paraissant actuellement à Neuilly-sur-Seine,
suivant les exigences du service.

On s'abonne au bureau du journal officiel :
NEUILLY-SUR-SEINE, rue Ancelle.
Prix de l'abonnement pour six mois
3 fr pour la France, 6 fr. pour l'Etranger.

За огласе плаћа се по 10 сантима за сваку ријеч или број, штампаним и печатним словима. За сваки оглас од 30 ријечи: два франка. За понављање огласа: поновљена цјена. За крупније огласе: према томе, колики простор заузимају (сваки запремљен печатни ред рачуна се као 8 ријечи).

НЕЈИ код Париза, 21. септембра 1917.

NEUILLY-sur-SEINE le 4. octobre 1917.

Његово Величанство Краљ Италије упутило је Његову Величанству Краљу Господару овај телеграм:

*Sa Majesté le Roi de Monténégro
Neuilly-sur-Seine.*

Je rentre en ce moment à mon quartier, et je m'empresse de t'exprimer ainsi qu'à chère maman, mes plus vifs remerciements pour votre très aimable accueil dont je garderai le meilleur souvenir. Je te renouvelle de tout cœur mes vœux chaleureux pour toi, pour ta famille et pour ton pays.

Vittorio Emanuele

Његово Величанство Краљ Господар одговорио је на овај телеграм:

*Sa Majesté le Roi d'Italie
Grand Quartier Général Italien.*

Ta visite dans notre exil a été pour la Reine et Moi une grande joie. Tes vœux chaleureux pour Moi, Ma famille et Mon pays me sont allés droit au cœur et seront hautement appréciés par mes Monténégrins.

Nicolas.

У преводу:

Његову Величанству
Краљу Црне Горе
Неји.

Вративши се овога часа у Мој главни војни стан, хитам да изразим како Теби тако и драгој Мајци, најтоплију благодарност на веома љубазном дочеку Вашем, који ће ми остати у најљепшој успоми. Из свег срца Типовљанам моју топлију жељу за Тебе, за Твоју Породицу и Твоју земљу.

Виктор Емануел.

Његову Величанству
Краљу Италије
Главни Војни Стан.

Твоја посјета у нашем егзилу била је и за Краљицу и за Мене радост велика. Твоје топле жеље за Мене, за Моју породицу и за Моју земљу, дирнуле су ме до срца; те ће жеље високо цијенити и Моји Црногорци.

Никола.

СЛУЖБЕНИ ДИО

Кр. Цр. Мин. Уп. Послова
Број 1667
Неји, 22. септ. 1917.

РАСПИС

Опозно сам да има црногорских држављана који се служе пасошима и исправима других држава.

Према законским наређењима, црногорски држављани могу посједовати пасоше неке друге државе само кад редовним путем иступе из црногорског држављанства.

Иступ из држављанства може се добити тек пошто дотични испуни све обавезе јавно-правног и приватно-правног карактера, законом прописане. Сваки други начин прелаза у страну држављанство незаконит је, и, као такав, повлачи за собом законске посљедице.

Да би се овом у будуће стало на пут, упозоравам на ово све црногорске држављане.

Једино што је црногорским држављанима допуштено, то је, да могу иступити у редове Савезничке војске, с тим, да о том ступању извјесте Кр. Министарство.

Министар Унутрашњих Послова,
Заст. Министра Војног.

Н. Хајдуковић

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВЈЕСТИ

— Њено Краљевско Височанство Књагинја Наталија вратила се из Париза у Италију, и стигла је својој дјечи у Неапољ.

ПОСЈЕТА КРАЉА ИТАЛИЈЕ.

Његово Величанство Виктор Емануел III., Краљ Италије, враћајући се са француског фронта, био је дошао у прошли петак у вече у Неји да походи Његово Величанство Краља Господара и Краљевску Породицу.

Особита срданост састања оба Краља била је и у овој прилици израз нежњности осјећања сродства између два Владарца, Јома — Савојског и Петровић-Његова — као и тијесних веза пријатељства, које још од раније спаја Италију и Црну Гору.

Скромни мали дворан у Неји, привремено склониште нашега Краља и Краљевске Породице на гостољбивом земљишту племените Француске, ваздашње заштитнице гоњених и пострадалих за правду и слободу, указао је тога вечера савршену пријатељску Италију и његовој пратњи дочек пун дубокога поштовања и љубави.

Његово Величанство Краљ Господар са Његовим Краљ. Височан. Књазом Петром, окружен члановима Краљевске Владе и Својом пратњом, дочекао је Узвишенога Госта пред стемњинама, на улазу у дворан. Владаоци су се неколико пута топло загрлили. Његово Вел. Краљ Италије био је одјеви у сасвијем обичну ратну војничку униформу. Цјелокупно Његово држање показивало израз радости, поуздања и одлучности. Обадва Краља, поздрављени од многобројних присутних, пошли су у салон дворца, гдје их је дочекала Њено Величанство Краљица Милена са Њиховим Краљ. Височанствима Књагинјама Ксенијом и Вером. Породични састанак бијаше веома срдчан и трајао је дуже вријеме. По томе је Његово Вел. Краљ Виктор нашем Краљу представио чланове Своје пратње. Краља Италије допратила су господа: генерал Брузати, први ађутант; конте Матиоли Паскалини, Министар Двора; министар Руфини; амбасадор Италије у Паризу Салваго Рађи; генерал Жилијен, додан Му од

Француске за вријеме борава на француском фронту. Дочеку је био присутан и господин барон Романо Авецана са госпођом, посланик Италије при нашем Двору. Његово Величанство Краљ представио је Краљу Италије иза тога господу министре, чланове Своје свите и г. Летурнера, црногорског Генералног Консула и заст. отправника Послова у Паризу.

У осам и четврт часова у вече бијаше служена вечера за шеснаест званица. Његово Величанство Краљ Виктор повео је за трпезу Њено Величанство Краљицу Милену, а наш Краљ госпођу бароницу Авецана. По вечери, Владаоци су неко вријеме провели у разговору сами, и доцније са свијема званицама. Око десет часова Узвишени Гост кренуо је из Неји. Растанак је био дирљив, како у породичном кругу, тако и међу великодостојницима. Владаоци су, прије кретања, са министрима и пратњама били сличани. Господар је био у аутомобил код Краља Италије, којег је поспратио до изаза Париза. Вурни услици „живице“ орили су се око дворца све док аутомобила са Узвишеним Гостом и Његовим Домаћином није нестало у ноћи у околиним булеварима.

Његово Величанство Краљ Господар благоволити је тога вечера одликовати Даниловим орденом првог степена Посланика Италије при нашем Двору — барона Романа Авецану и Амбасадора Италије код Француске Владе г. Салваго Рађи.

LA VISITE DU ROI D'ITALIE.

Sa Majesté Victor-Emmanuel III. Roi d'Italie, en rentrant du front français, s'est rendu vendredi soir à Neuilly pour rendre visite à Sa Majesté le Roi de Monténégro et à la Famille Royale.

La franche cordialité de la rencontre des deux Souverains a été, dans cette occasion, l'expression des tendres liens de parenté des deux dynasties régnantes de Savoie et de Pétrivitch-Niégoche et des relations étroites et amicales qui lient depuis longtemps l'Italie et le Monténégro.

La modeste et petite villa de Neuilly, résidence provisoire de notre Roi et de la Famille Royale sur le territoire hospitalier de ce noble pays de France, — protectrice éternelle de tous les opprimés et de ceux qui souffrent pour la Justice et la Liberté, — a manifesté ce soir-là au Souverain de l'Italie amie et à sa suite un accueil plein d'un profond respect et de sympathie.

Sa Majesté le Roi Nicolas, avec S. A. R. le Prince Pierre, accompagné par les Membres du Gouvernement Royal et de sa suite, a reçu l'hôte auguste sur le perron d'entrée du palais. Les Souverains se sont embrassés chaleureusement plusieurs fois. Sa Majesté le Roi d'Italie était en uniforme de général. Toute son attitude exprimait l'action, la décision et la fermeté. Les deux Rois, acclamés par la nombreuse assistance, se sont rendus dans le salon du palais où les attendaient Sa Majesté la Reine Miléna avec Leurs Altesses Royales les princesses Xénie et Véra. L'entrevue familiale fut cordiale et se prolongea longtemps. Sa Majesté le Roi Victor-Emmanuel a présenté sa suite à notre Roi. Le Roi d'Italie était accompagné de M.M.: le

Général Brusati, premier aide-de-Camp, le Comte Mattioli Pasqualini, ministre de la Maison Royale, hon. Ruffini, ministre de l'instruction publique, l'Ambassadeur d'Italie à Paris, le marquis Salvago Raggi, le général Jullian, attaché de la République Française à la personne du Roi pendant son séjour au front français. A la réception furent présents aussi M. le Baron Romano Avezzana, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire d'Italie près Sa Majesté le Roi de Monténégro, avec Madame la Baronne. Ensuite, le Roi de Monténégro a présenté de son côté au Roi d'Italie Ses Ministres, les Membres de Sa Suite et M. René Letourneur, Consul Général. Chargé des Affaires de Monténégro à Paris. A huit heures un quart du soir a eu lieu le dîner pour seize hôtes. Sa Majesté le Roi Victor a conduit jusqu'à la table la Reine Miléna, et notre Roi Madame la Baronne Avezzana. Après ce dîner les Souverains ont eu un entretien particulier de quelques instants et ont conversé ensuite avec tous les invités. A dix heures du soir l'hôte auguste est parti de Neuilly. La séparation fut touchante aussi bien dans le cercle de la Famille Royale qu'entre les dignitaires. Les Souverains, avant le départ, ont été photographiés avec Leurs Ministres et Leurs Suites. Le Roi Nicolas a pris place dans la voiture du Roi d'Italie et l'a accompagné jusqu'à la sortie de Paris. Des acclamations chaleureuses aux cris de "giovio!" (viva!) se sont fait entendre autour du palais jusqu'à ce que l'auto emportant les deux Souverains ait disparu dans l'obscurité des boulevards avoisinants.

Sa Majesté le Roi Nicolas a bien voulu décerner ce soir-là le Grand-Cordon de l'Ordre de Danilo I à Monsieur le Baron Romano Avezzana, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire d'Italie auprès du Roi de Monténégro, et à M Salvago Raggi, Ambassadeur d'Italie en France.

Неји, 2. октобра.

Драгоцену снагу за националну борбу, за народно јединство, свели су на споредан, изазван и штетан пут династичке распре. Пред питање уједињења, пред напоре око изналажења средстава за ефемерне цјелокупне нације од три имена, ставили су непотребни проблем династија. Најприје би хтјели да ријеше, која династија треба да влада над уједињеним народом, па тек послје тога да посвршавају онште народне послове који нам се, на жалост, све више измичу из наших заједничких руку. Па тај су начин од једноставности и чистине направили заплет и смутњу. Створили су расуло и свађу око личних захтјева. Нашу дивну саопу обрнули су у неслогу; нашу модерну мисао борбе прије свега за народ, насније за заслужне појединце, изопачили су у средњовјековну преотимцу око грабежа власти и провинција. Постали су назадни: династичкој парници дали су мјесто непред народне парнице са толиким моћним спољним непријатељима. То гледиште ми, и сви који су приврженици народног јединства, среће и мира, не можемо усвојити. Борећи се само за династију, расипају народну енергију на више непотребних страна. Нека династија знад и изван јединства наших напора! Брину ћемо о њима водити само у толико, у ко-

лико буду прве и најбоље слуге уједињеног Црногорца. Све су заслужне, обје су из народа потекле, обје су у њему рођене, са њим и за њега су живјеле, за њега треба и даље да се жртвују. Наша племенита нација не жели никоме да чини неправду, нити хоће да вријеђа своје заслужне прваке. У тој, за њу, сви имају и треба да имају мјеста. Нема она воље да залази странпутицом себичних власничких прохтејава незахитних појединаца. Она хоће мир изнад свијех нас, и сви, од династија до најнезначајнијих појединаца, да идемо само једном циљу: народноме јединству. Ко друштво ради, непријатељ је тога јединства; ко сада, нарочито сада, заподијева раздор међу династијама и ствара завађене логоре око једне и друге стране, тај је народни злотвор, тај је реакционар, тај је аустрофил и германофил, тај крчи пут немачком Drang nach Osten.

Neuilly, le 2 octobre.

La force précieuse dont nous avons tant besoin dans la lutte actuelle pour notre unité nationale a été, par d'aucuns, dissipée en pure perte pour des questions secondaires, voire même inutiles, d'ordre dynastique. En face du grave problème de notre unification, en face des efforts faits en vue d'arriver à une solution heureuse à la fois pour les trois branches de notre nation, l'on a dressé la question oiseuse des dynasties. On semble, d'un côté, vouloir la solutionner en premier lieu, et puis ensuite régler les questions plus directement nationales qui s'échappent ainsi de nos mains communes.

C'est ainsi que l'on est arrivé à troubler ce qui, auparavant, était limpide. On a créé des dissensions par cause de prétentions individuelles, et sur le terrain de notre concordance l'on a semé la discorde. On a fait dévier notre conception moderne de la lutte avant tout pour le peuple, et l'on a sombré dans une lutte moyenâgeuse pour la prédominance. On a rétrogradé au point de vue social: on a donné la première place au différend dynastique, tandis que l'on a relégué à l'arrière-plan la cause nationale, à la joie de nos ennemis du dehors.

Nous tous, qui sommes partisans de l'unité de notre nation, de son bonheur dans la paix, nous ne pouvons adopter ce point de vue. Lutter pour les dynasties, c'est dilapider l'énergie nationale à tort et à travers. Celles-là doivent être en dehors et au-dessus de nos efforts communs. Nous leur marquons notre déférence en tant qu'elles seront les premiers et les meilleurs serviteurs du peuple uni. Toutes deux ont leurs mérites, toutes deux sont issues de ce peuple auquel elles ont voué leurs vies et pour lequel elles doivent encore se sacrifier. Notre noble nation ne voudra être injuste pour personne. Elle ne voudra pas blesser ceux qui ont mérité d'elle. Leur place est et devra être assignée à tous. Notre peuple ne désire pas s'aventurer dans les sentiers battus par des individus aux exigences égoïstes et prédominantes. Par dessus tout il voudra la paix et que tous, depuis les dynasties jusqu'aux moins influents, ne voient qu'un seul but à atteindre: l'unité nationale.

Quiconque agira autrement sera l'ennemi même de cette unité. Quiconque, surtout en ce moment, foment la discorde entre les dynasties et crée des camps antagonistes d'un côté ou de l'autre, celui-là est un ennemi pour sa race, un réactionnaire qui travaille pour l'Autriche et l'Allemagne. Celui-là fraie le chemin au "Drang nach Osten".

ВИЈЕСТИ И НОВОСТИ

† **Војвода Машо Ђуровић.** Стигла нам је тужна вијест да је ових дана, у дубокој старости, преминуо честита старина војвода Машо. И ако је дубоку старост дочекао, ипак је смрт немилосрдно поступила према овој племенитој души: није дала да покојник дочека да се његовом Црмницом онет заори црногорска pjesma слободе...

У младости био је свештеник, један од оних народних свештеника који су вазада били истинске вође и старјешине својега народа: кад је паству требало бранити, оставили су крст и јеванђеље у цркву, и припасали оружје и дохватили барјак и повели свој народ.

Учествовао је у свима славним ратовима који су Црну Гору прославили широм свијета и свијетло је своје име оставио потомству. Био је племенски капетан горњо-црмнички, затим командир и рбигалдр. Цијелим својим животом представљао је најчистији тип црногорских главара, који су вазада били поуздани стуб и ослонац државе. Тражећи најзгоднији израз којим би дали слику тих крупних људи, падају нам на ум они дивни стихови које је војводи Машу посветио pjesnik Балканске Царине, када га је војвода умолно да му својеручно упише што за успомену у даровану књигу:

Војводи Машу Ђуровићу.
Тешко ли је земљом влада?
Кад дејана мало има!
Ми смо данас, војводе,
Инокоси у људима.
Ема да'но Бог јунака
У људима род обрне,
И сјај моћи пробојне
У наше се царство врене!
1. маја 1886.

Нека је вјечан помен и вјечна хвала честитом војводи Машу за све оно што је свога вијека учинио својој отаџбини Црној Гори!

† **Гинемер.** »Да, витеза суетности трагички догађај пратило је Готово сви задивљени посматрачи и пријатељи овога великог јунака предосједали су оно што је велика вјештина оних дивних етихом изразио. Децет и четири непријатељска ероплана побједио, у међанима, високо у облацима. Двадесет и један пут дочекао највишу војничку почаст која се указује само највећима и најзаслужнијима: именовање у дневној наредби пред целокупном војском. Прије 20 дана одлетно је у бој у облаке и од тада није се више ништа о њему дознало.... Дали је заробљен, да ли је подлегао у двобоју, или је погинуо јуначки, или пао на земљу која га није жива дочекала? Цијела Француска, а с њом и сви Савезници, дубоко жале овога дивног витеза, достојнога да му и најдаља покољења плету вијенце. Вјечна хвала и вјечан помен витезу и јунаку, вјероме међу пријема, авијатичару Гинемеру!

90. налет на Енглеску. Прошле недеље Нијемци су пет пута налетјели еропланима на Енглеску и бацили бомбе над Лондоном и над покрајином. Тијем се навршило равно деvedесет непријатељских налета на Енглеску. Потоњег пута било је 9 мртвих и 42 рањена. Сви листови ниту да влада предузме о совету без милосрђа.

Најновији Савезнички успјеси. Енглези су мј. септембра заробили 5296 Нијемаца од којих је 146 официра; тонова 40, митраљеза 377.

Италијанци су потоњих дана заробили преко 2000 аустриских војника од којих 63 официра.

Скупови у Аустроугарској. По париским листовима доносимо ову вијест коју јављају из Швајцарске:

»Економска криза која влада у Будимпешти дошла је до крајних граница. Све намирнице, па и најобичније, поскупиле су се 500, па и 1000 од сто! Читаве индустрије налазе се пред пропашћу, (на пр. текстилни занат моћи ће постојати још само два мјесеца.) Уредник листа Ујмаг нарочито се расчитивао у фабрикама за мушко одјело, и објавио је досад још нечувене цијене: мушка кошу-

ља продаје се по 40 круна комад; капут 500 круна; шенир 50 круна; пар чарапа 24 круне, а мараме се продају по 50-80 круна 12 комада. Што се тиче коже, биће је још за мјесец-два дана у магацинима, а после тога неће се моћи правити ципеле у Угарској.

Шта пишу у Бечу. Наје фраје Пресе пише о италијанским операцијама: »Не ваља нам чинити се као тига пој: сакривати главу па се градити као да не видимо опасност. Италијанци су постигли крупне успјехе и, ако се ти успјеси наставе, наша ће ситуација досијети у велику опасност. Кадорна је војсковођа велике стратешке способности и издржљив је. Није немогуће да ће њихов притисак и даље потрајати и, нема сумње, Италија ће систематски искористити подложаје које је заузела. О овоме треба ми брзо да водимо рачуна, јер ако Италијанци наставе напредоват к југу, ми ћемо се наћи у озбиљној опасности.«

Ратна грозота. На бојишту око ријеке Серета — тако се службено јавља из Јаша, данашње румунске пријестонице — један руски батаљон би опкољен надмоћним бројем Аустро-нијемаца. Тај батаљон бијаше састављен од самих Чеха које су Руси прије тога били заробили по Галицији, и који су захтијевали да их Руси пусе да се боре против својих угњетача.

Иза љута окршаја, један део батаљона спасе се бјегством, а сви остали бише заробљени. Аустро-нијемци, без икакве суда и расправе, повјешташе све те заробљенике на лицу мјеста. Чешки официри сами се поубијаше револверима.

Али после неколико сата стиже Чесима руска помоћ. Предузеше контра-напад, повратили изгубљену позицију, заробили неколико стотина Аустро-нијемаца и наредише им да својеручно поскидају са вјешала оне које мало прије бијаху они повјешани, па онда њих исте повјешташе о она иста дрвета о иста ужета.

— На италијанском фронту. Команда једне војне јединице добила је извјешће да су Аустриски при једном ноћном јуришту обукли униформе италијанских војника и да су међу собом говорили италијански при извјешћу јуришта. Срећом, аустриски напад је одбијен и, том приликом, заостало је неколико од Аустрисанаца у италијанској униформи, у циљу да се прикупе италијанским официрима и да их у мраку мушци поубијају. Ти аустриски војници похватали су и, по наредби команде, ту одмах прекућени и на лицу мјеста стријелани.

СЛУЖБЕНИ ОГЛАСИ

Поштанско-телеграфско Одјељење кр. Министарства Грађевина даје на знање да су у поштанску станицу стигле поштыљке адресоване на имена, набројана у овом списку. — Сви именовани могу своје поштыљке примити лично, или јавити се (на адресу Département des Postes du Monténégro, Neuilly-s-Seine, rue Ancelle) и искати да им се поштыљке пошљу на њихову адресу, па ће им се спровести.

Препоручена писма

Васо Липовић,
Ђуро Тагар,
Ђуро Мијовић,
Видак Гомеш,

Андрија Мрзалевић,
Марко Станишић,
Ђуро Милутиновић,

проста писма и дописнице:

Душан Перезић,
Р. Јанковић,
Митар М. Дапчевић,
Р. Раковић,
Р. Ракочевић,
Никола Томовић,
Милош А. Поповић,
Мико С. Јоветић,
Илија Радновић,
М. Панић,
Илија Пејовић,
М. Н. Текић,
Дука М. Михаљевић,
Ристо Ј. Декић,
Стеван Савић,
Драго Јаревић,
Андрија Вукчевић,
Михајло М. Вошковић,
Ј. С. Зебан,
Милосав Јовановић,
Никола Павловић,
Илија С. Шћепановић,
Нико Перезић,
Вошко Војовић,
Данило Дебељковић,
Д. С. Миловановић,
Ђуро Мијовић,
Рад. Ник. Вукчевић,
Анка В. Стојановић,
Нико Грашанац,
Милосав Јанковић,
Радисав Милић,
Радисав Милошевић,
Васо Скендер,
Јоно Мил. Ђурић,
Милан Марић,
Неајло Непадовић,
Ђуро Станковић,
Богомир А. Ђиновић,
Ристо Јовановић,

Боја Мрзалевић,
Никола Дрецуи,
Јован Андаловић,
Босе Петровић,
Митар Станковић,
Радосав Зорић,
Илија Т. Пивановић,
Владо Ђукић,
Милосав Мијушковић,
Јоно М. Ђурић,
Ал. Марковић-Небанац,
Вонслав Куртовић,
Марко С. Поповић,
Видак Савић,
Марко Кнежевић,
Радосав Тузарић,
Ђорђе Наворовић,
Душан Радонић,
Арсеније Вуксан,
Душан Стојановић,
Томо Влаховић,
Перута Јовановић,
Миливој Ђурић,
Алекса Станишић,
Сава Ник. Влаховић,
Глишо Миличевић,
Максим Поповић,
Милосав Мушић,
Радосав Зорић,
Илија Шарановић,
Јоно Нешковић,
Душан Стојановић,
Данило Петровић,
Ристо Ковачевић,
Бехир Булатовић,
Никола Стојановић,
Радисав Милошевић,
Душан Стојановић,

КОМИТЕТ

Црногорског Црвеног Крста у Женеви

бесплатно обавља:

1. везу са породицама у Црној Гори,
2. везу са интерниранима у Аустроугарској, и
3. врши приватне поштыљке повца у Црну Гору и интерниранима.

Адреса, на коју ваља упућивати сва писма по овом послу:

Comité de la Croix-Rouge Monténégro
15, rue de Candolle
Genève.
Suisse.

Угледна књижевна фирма Хашет и комп. у Паризу примила је посао око распродаје појединих бројева Гласа Црногорца у свијем варошима француским. Према томе, наши читаоци могу поједине бројеве листа (по 10 сантима примјерак) куповати у мјесту свога становања, и то, у књижарницама по жељезничким станицама и свима оним новинарским киосцима који стоје у трговачкој вези са фирмом Хашете (Messageries de journaux Hachette & Cie.) Нека читаоци изволе продавачу рећи да желе куповати Глас Црногорца, и одмах ће му фирма из Париза слати лист на продају.

Les lecteurs de «La Voix du Monténégro» peuvent toujours obtenir la fourniture de ce journal dans les localités où ils séjournent, en s'adressant soit à la Bibliothèque de la Gare, soit chez le correspondant des Messageries de Journaux Hachette & Cie.

Уредник, професор Перо Богдановић

Le Gérant: Edmond Luquin

IMPRIMERIE UNIVERSELLE, 48, RUE CLAUDE-VELLEFAUX, A. A. CASSIGNOL, DIRECTEUR

Све што се тиче "Гласа Црногорца" писма, рукописи, претплата, огласи, листови адресује се овако:
Journal officiel du Monténégro
Neuilly-sur-Seine
rue Ancelle
France

CIRCULAIRES
CATALOGUES
ARTISTIQUES

TRICROMIE
LITHOGRAPHIE
TAILLE-DOUCE

IMPRIMERIE UNIVERSELLE

J. A. CASSIGNOL, DIRECTEUR

48, Rue Claude-Vellefaux - PARIS

TÉLÉPHONE: NORD 23-64

IMPRESSIONS MODERNES DE LUXE